

חוק לתיקון תקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשכ"ד—1964 *

1. בתקנה 1 לתקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958¹ (להלן — התקנות), במקום הגדרת "היטל" יבוא:

"היטל" — ההיטל לזיוסות השיווק והכוונתו המוטל לפי תקנה 2, וכן היטל המוטל לפי תקנות א2 ור2ג.

2. אחרי תקנה 2 לתקנות יבוא:

א2. (א) הופחת שער החליפין של הלירה הישראלית לעומת הדולר של ארצות הברית של אמריקה (להלן — הדולר) רשאי השר לקבוע, בצו, שמחזיק טובין שיפורטו בצו ישלם עליהם היטל בשיעור מסויים משוויים במטבע ישראלי ערב ההפחתה, ושלא יעלה על השיעור שבו הופחת שער החליפין של הלירה. שיעור ההיטל ואופן חישוב שווי הטובין ייקבעו בצו.

"היטל על
סחוק טובין

הוספת
תקנות
א2—2

(ב) היטל לפי תקנת משנה (א) יחול רק על טובין שיובאו לישראל ושלויבואם נרכש כדין מטבע-חוץ, תמורת מטבע ישראלי, אצל סוחר מוסמך כמשמעותו בתקנה 3 לתקנות ההגנה (כספים), 1941², בשער שלפני הפחתת שער החליפין.

ג), היטל לפי תקנת משנה (א) לא יחול על טובין שלפני הפחתת שער החליפין עברו תהליך עיבוד או שימשו לייצור או למתן שירות; ולענין זה יראו טובין שהם ציוד כאילו שימשו לייצור או למתן שירות החל מהמועד בו הגיעו לידי היצרן או נתן השירות לשם הפעלה במפעל.

ב2. הוסכם על מכירתם של טובין במחיר קבוע במטבע ישראלי ולאחר מכן הוטל על המוכר בשל אותם טובין היטל לפי תקנה א2, יהא רשאי המוכר לחזור בו מן ההסכם זולת אם נקבעה בהסכם הוראה מפורשת אחרת לענין זה או אם הסכים הקונה שיוסף ההיטל על המחיר המוסכם.

הסכם למכירת
טובין במחיר
קבוע

ג2. (א) הופחת שער החליפין של הלירה הישראלית לעומת הדולר, רשאי השר לקבוע בצו, כי מי שהתחייב לייצא יהלומים, שיפורטו בצו, שיובאו או שנרכשו על פי היתר מאת המפקח על היהלומים, ישלם היטל בשיעור מסויים מהסכום בו התחייב לייצאם (להלן — תמורת היצוא) מחושב במטבע ישראלי בשער שהיה קיים ערב ההפחתה, ושלא יעלה על השיעור שבו הופחת שער החליפין של הלירה.

היטל בשל
יהלומים

(ב) היטל לפי תקנת משנה (א) לא יחול אם הוכח להנחת דעתו של המפקח שתמורת היצוא נמכרה לסוחר מוסמך בשער שלפני שינוי שער החליפין של הלירה.

ד2. שר האוצר, או מי שהוסמך על ידיו לכך, רשאי לפטור מחזיק טובין מתשלום ההיטל עליהם, כולו או מקצתו, אם הוכח להנחת דעתו כי למחזיק הטובין אין ולא יכול להיות, בשל אותם טובין, כל יתרון עסקי לרבות ריווח עודף, כתוצאה מהפחתת שער החליפין של המטבע.

פטור
מתשלום
היטל

* נחקבל כנסת ביום י' בניסן תשכ"ד (28 במרס 1964); הצעת החוק ורבריי הסבר פורסמו בה"ח 600, תשכ"ד, עמ' 92.

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 138.

² ע"ר 1041, תוס' 2 מס' 1138, עמ' 1380.

3. בתקנה 3 לתקנות, במקום „תקנה 2” יבוא „תקנות 2, א ו־ג”.
4. בתקנה 18 לתקנות, במקום „יושב סכום ההיטל” יבוא „יושב סכום ההיטל שנקבע בצו לפי תקנה 2”.
5. בתקנה 19 (א) לתקנות, במקום „ההיטל” יבוא „ההיטל שנקבע בצו לפי תקנה 2”.
6. בתקנה 20 לתקנות, במקום „לפי התקנות 2 ו־22” יבוא „לפי התקנות 2, א, ג, ו־22”.
7. תחילתו של חוק זה, למעט הוראות תקנה 2ב, כפי שניתנה בסעיף 2, ביום ה' באדר א' תשכ"ב (9 בפברואר 1962).
8. (א) על אף האמור בצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה על מחזיקי טובין), תשכ"ב—1962³, בצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה על יבוא טובין), תשכ"ב—1962⁴, בצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה על מחזיקי מטבע־חוץ), תשכ"ב—1962⁵, בצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה על שירות סוורות), תשכ"ב—1962⁶, ובצו־שעת־חירום (שיעור ההיטל על מוצרי דלק), תשכ"ב—1962⁷ (להלן — הצווים הקיימים), יראו ההיטל שהוטל לפי הצווים הקיימים כאילו הוטל לפי התקנות כפי שתוקנו בחוק זה והוא היטל לפי תקנה 2א לתקנות.
- (ב) שילם אדם היטל לפי צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה על מחזיקי טובין), תשכ"ב—1962, והוכיח להנחת דעתו של שר האוצר, או מי שהוסמך על ידיו לכך, כי לפני יום ז' באדר א' תשכ"ב (11 בפברואר 1962), התחייב בהסכם בכתב למכור את הטובין במחיר קבוע במטבע ישראלי, שאינו כולל את ההיטל, וכי קיים את ההסכם, יוחזר לו ההיטל ששולם על אותם טובין.
- (ג) מותר להטיל היטל בצו לפי תקנה ג לתקנות, כפי שהוספה בחוק זה, בקשר להפחתת שער החליפין של הלירה הישראלית ביום ה' באדר א' תשכ"ב (9 בפברואר 1962) על מי שאותה תקנה היתה חלה עליו באותו יום, אילו היתה אז בתקפה, ובלבד שכל סכום ששולם על פי הצווים הקיימים בשל יהלומים יראוהו כאילו שולם על פי צו שניתן לפי הוראות סעיף זה בשל אותם יהלומים. על צו שניתן לפי סעיף זה לא יחולו הוראות תקנה 3 לתקנות.

ל ו י א ש כ ו ל
ראש הממשלה

ש נ י א ו ר ז ל מ נ ש ז ר
נשיא המדינה

³ ק"ת תשכ"ב, עמ' 1280; ק"ת תשכ"ג, עמ' 1768.
⁴ ק"ת תשכ"ב, עמ' 1285; ק"ת תשכ"ג, עמ' 1770.
⁵ ק"ת תשכ"ב, עמ' 1291.
⁶ ק"ת תשכ"ב, עמ' 1292.
⁷ ק"ת תשכ"ב, עמ' 1292.

